

Nemzetközi képzés résztvevőjeként egy hetet töltöttem egy turistaparadicsomnak számító lengyelországi városkában, Kazimierz Dolnyban, szlovák, litván, lengyel, portugál, lett, francia és guatemalai (!) ifjúságsegítő társaságában. A képzés az Európai Bizottság Ifjúság 2000-2006 programjának támogatásával valósult meg.

A VE-GA Gyermek és Ifjúsági Szövetség tagjaként, az ifjúsági munka, ill. a nemzetközi ifjúsági cserék terén szerzett tapasztalataimra hivatkozva adtam be a pályázatomat. Az eredmény: márciusban négy másik dél-alföldi szervezet képviselőjével együtt szállhattam fel a Varsóba induló repülőgépre.

Miről is szolt ez a képzés?

A „nemzetközi ifjúsági cseré” az Ifjúság 2000-2006 egyik alprogramját (értsd: támogatásszerzési lehetőséget) jelenti, mely révén 15–25 év közötti magyar és külföldi fiatalok csoportjai találkozhatnak egymással. A találkozó programját egy öket

Fiatalok nemzetközi tapasztalatszerzése

érdeklő téma köré szervezik. A cél az, hogy minél jobban megismerjék egymás kultúráját.

A „kortárs segítség” fogalmát (akárcsak az interkulturális tanulás, csoportdina-

mika, aktív részvétel, stb. szavakat) a résztvevők közösen próbálták meghatározni és a gyakorlattal összekapcsolni. A képzők provokatív kérdések, különféle feladatok, játékok segítségével

igyekeztek gondolkodásra serkenteni bennünket. Az ezekből leszűrtek alapján tehát kortárs segítő az, aki életkorát, élethelyzetét tekintve csoporttársaival azonos szinten van, ám

„képzettsége”, tapasztalatai már alkalmassá teszik arra, hogy társainál felelősségteljesebb feladatokat vállaljon/bízzanak rá. A tréning során olyan módszereket, készségeket sajátíthattunk el, amelyek segítségünkre lehetnek saját kortárs segítő csapatunk képzésében, vagy jól jöhetnek, mint programötletek egy jövőbeni csere megtervezésekor. Így a tanultak több szinten is azt a célt szolgálják, hogy a későbbiekben a fiatalok bevonásával minél színvonalasabb és támogatás-ésélyesebb találkozót tudjunk szervezni.

Ez utóbbit hivatott elősegíteni a találkozó utolsó délutánja is, ahol a magunkkal hozott (vagy ott született) ötletek és az egymásról addig megtudottak alapján elkezdhattuk szövögetni későbbi közös terveinket...

Ha ezek után valaki azt gondolná, hogy ez egy kemény munkatábor volt, akkor azt eszem ágában sincs

kitéríteni ebbéli hitéből. De azért az is hozzátartozik, hogy láttam a felhők fölé érő magas Tátra csúcsait a repülőből, csavarogtam Varsó óvárosában, mézes forralt bort ittam és különleges ételeket kóstoltam egy zsidó étteremben, sőt mesebeli, csilingelős lovas szánon is utaztam, hegyek között, egy hófödte magaslatig, ahonnét letétkintve a Visztula hőmpölygött a lábunk alatt. Már amíg látni lehetett a hógolyózóporban...

És a folytatás?

Egy levelezőlista, több órás lógások az online beszélgető programokon, digitális fotók, közös kedvencekké vált dalok csereberéje, és valószínűleg keresztbe-kesul közlekedő privát e-mailekből sincs kevés...

Egy sereg új játék a tarsolyomban...

No meg keresgélés, tájékozódás, hogy mi és hogyan valósítható meg itthon mindaból, amit kint megálmodtunk...

Pataki Katalin

